

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 63

20 iulie 2020

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2020/C 240/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2020/C 240/02 Cauza C-650/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundespatentgericht – Germania) – Royalty Pharma Collection Trust/Deutsches Patent- und Markenamt [Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală și industrială – Regulamentul (CE) nr. 469/2009 – Certificat suplimentar de protecție pentru medicamente – Condiții de obținere – Articolul 3 litera (a) – Noțiunea de „produs protejat de un brevet de bază în vigoare” – Criterii de apreciere] 2

2020/C 240/03 Cauza C-446/18: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica Cehă) – AGROBET CZ, s.r.o./Finanční úřad pro Středočeský kraj [Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Deducerea TVA-ului achitat în amonte – Excedent de TVA – Reținerea excedentului ca urmare a deschiderii unei proceduri de control fiscal – Cerere de restituire a părții de excedent aferente operațiunilor nevizate de această procedură – Refuz al administrației financiare] . . 3

2020/C 240/04 Cauza C-547/18: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Polonia) – Dong Yang Electronics Sp. z o.o./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 44 – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 – Articolul 11 alineatul (1) – Prestare de servicii – Loc de impunere – Noțiunea de „sediul comercial fix” – Persoană impozabilă în scopuri de TVA – Filială a unei societăți dintr-un stat terț localizată într-un stat membru] 3

2020/C 240/05	Cauza C-560/18 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 30 aprilie 2020 – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Comisia Europeană, Regatul Suediei, Republica Polonă (Recurs – Acces la documentele instituțiilor – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță – Excepții de la dreptul de acces – Excepție privind protecția obiectivelor activităților de anchetă – Documente privind o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor aflate în curs – Avize detaliate emise în cadrul unei proceduri de notificare în temeiul Directivei 98/34/CE – Cerere de acces – Refuz – Divulgarea documentelor solicitate în cursul procedurii în fața Tribunalului Uniunii Europene – Divulgare – Inadmisibilitate – Interesul de a exercita acțiunea – Menținere)	4
2020/C 240/06	Cauza C-565/18: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia – Italia) – Societé Générale S.A./Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso („Trimitere preliminară – Articolul 63 TFUE – Libera circulație a capitalurilor – Taxa pe tranzacțiile financiare – Operațiuni privind instrumente financiare derivate care au ca activ suport un titlu emis de o societate stabilită în statul membru de impozitare – Taxă datorată independent de locul încheierii tranzacției – Obligații administrative și de declarare”)	5
2020/C 240/07	Cauza C-584/18: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Eparchiako Dikastirio Larnakas – Cipru) – D. Z./Blue Air – Airline Management Solutions SRL și alții [„Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Controale la frontiere, azil și imigrare – Decizia nr. 565/2014/UE – Regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe – Resortisant al unei țări terțe deținător al unui permis de ședere temporară eliberat de un stat membru – Articolul 3 – Recunoașterea de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora – Posibilitatea invocării unei decizii împotriva unui stat – Efect direct – Recunoașterea unei entități de drept privat ca emanație a statului – Condiții – Regulamentul (CE) nr. 562/2006 – Codul Frontierelor Schengen – Articolul 13 – Refuzul intrării pe teritoriul unui stat membru – Obligația de motivare – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Compensare și asistență a pasagerilor aerieni în eventualitatea refuzului la îmbarcare – Articolul 2 litera (j) – Refuzul la îmbarcare întemeiat pe caracterul pretins necorespunzător al documentelor de călătorie – Articolul 15 – Obligații care le revin operatorilor de transport aerian față de pasageri – Inadmisibilitatea derogărilor prevăzute de contractul de transport sau de alte documente”]	5
2020/C 240/08	Cauza C-607/18 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 14 mai 2020 – NKT Verwaltungs GmbH, fostă nkt cables GmbH, NKT A/S, fostă NKT Holding A/S /Comisia Europeană (Recurs – Concurență – Înțelegeri – Piața europeană a cablurilor electrice subterane și submarine – Împărțirea pieței în cadrul proiectelor – Amenzi – Dreptul la apărare – Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Articolul 27 alineatul (1) – Concordanță între comunicarea privind obiecțiunile și decizia în litigiu – Acces la dosar – Încălcarea unică și continuă – Sarcina probei – Denaturare a argumentelor și a elementelor de probă)	7
2020/C 240/09	Cauza C-615/18: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Kehl – Germania) – Procedură penală privind pe UY („Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale – Directiva 2012/13/UE – Articolul 6 – Dreptul la informare cu privire la acuzaare – Urmărire penală pentru conducerea unui vehicul fără permis de conducere – Interdicție de a conduce rezultată dintr-o ordonanță penală anterioară de care persoana interesată nu a luat cunoștință – Notificarea acestei ordonanțe persoanei interesate exclusiv prin intermediul unui mandatar obligatoriu – Dobândirea autorității de lucru judecat – Eventuală neglijență a persoanei interesate)	8
2020/C 240/10	Cauza C-627/18: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugalia) – Nelson Antunes da Cunha, Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) [Trimitere preliminară – Ajutoare de stat – Articolul 108 TFUE – Schemă de ajutoare incompatibilă cu piața internă – Decizie a Comisiei Europene prin care se dispune recuperarea ajutoarelor ilegale – Regulamentul (UE) 2015/1589 – Articolul 17 alineatul (1) – Termen de prescripție de 10 ani – Aplicare în cazul prerogativelor de recuperare ale Comisiei – Articolul 16 alineatele (2) și (3) – Reglementare națională care prevede un termen de prescripție mai scurt – Principiul efectivității]	8

2020/C 240/11	Cauza C-638/18: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 aprilie 2020 – Comisia Europeană/România [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Directiva 2008/50/CE – Calitatea aerului înconjurător – Articolul 13 alineatul (1) și anexa XI – Depășire sistematică și persistentă a valorilor limită pentru microparticule (PM10) în zona RO32101 (București, România) – Articolul 23 alineatul (1) – Anexa XV – Perioadă de depășire „cât mai scurtă cu putință” – Măsuri potrivite] . . .	9
2020/C 240/12	Cauza C-641/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Genova – Italia) – LG și alții/Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Articolul 1 alineatul (1) – Noțiunile de „materie civilă și comercială” și de „materie administrativă” – Domeniu de aplicare – Activități ale societăților de clasificare și de certificare a navelor – Acta iure imperii și acta iure gestionis – Prerogative de putere publică – Imunitate de jurisdicție]	10
2020/C 240/13	Cauza C-61/18: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – CTT – Correios de Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira (Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Deducerea taxei achitate în amonte – Articolul 173 – Persoană impozabilă mixtă – Metode de deducere – Deducere prorata – Deducere pe baza utilizării – Articolele 184-186 – Regularizarea deducerilor – Modificarea factorilor utilizați la stabilirea sumei de dedus – Operațiune în aval apreciată în mod eronat ca fiind scutită de TVA – Măsură națională care interzice schimbarea metodei de deducere pentru anii deja scurși – Termen de decădere – Principiile neutralității fiscale, securității juridice, efectivității și proporționalității)	10
2020/C 240/14	Cauza C-667/18: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Grondwettelijk Hof – Belgia) – Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone/Ministerraad (Trimitere preliminară – Directiva 2009/138/CE – Asigurare de protecție juridică – Articolul 201 – Dreptul deținătorului poliței de asigurare de a-și alege liber reprezentantul – Procedură judiciară – Noțiune – Procedură de mediere)	11
2020/C 240/15	Cauza C-749/18: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour administrative – Luxemburg) – B și alții/Administration des contributions directes (Trimitere preliminară – Articolele 49 și 54 TFUE – Libertatea de stabilire – Legislație fiscală – Impozite pe profit – Societăți-mamă și filiale – Integrare fiscală verticală și orizontală)	12
2020/C 240/16	Cauza C-772/18: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – A/B [Trimitere preliminară – Mărci – Directiva 2008/95/CE – Articolul 5 alineatul (1) – Articolul 5 alineatul (3) literele (b) și (c) – Contrafacere – Noțiunea de „utilizare în cadrul comerțului” – Produse puse în liberă circulație – Import – Stocare – Deținere de produse în scopul comercializării – Export]	13
2020/C 240/17	Cauza C-797/18 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 30 aprilie 2020 – Republica Elenă/Comisia Europeană [Recurs – Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană – Cheltuieli efectuate de Republica Elenă – Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 – Regulamentul (CE) nr. 796/2004 – Regulamentul (CE) nr. 1120/2009 – Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 – Schemă de ajutoare pe suprafață – Noțiunea de „pășuni permanente” – Corecții financiare forfetare – Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 – Aprecierea eligibilității cheltuielilor – Autoritatea de gestionare – Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 – Cheltuieli în privința cărora se aplică termenul de 24 de luni – Regulamentul (CE) nr. 817/2004 – Regim de sancțiuni efective, proporționale și disuasive – Metodă de calcul al corecției]	13
2020/C 240/18	Cauza C-810/18: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský súd v Trnave – Slovacia) – DHL Logistics (Slovakia) spol. s r. o./Finančné riaditeľstvo SR [Trimitere preliminară – Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 – Uniune vamală și Tariful vamal comun – Clasificare tarifară – Nomenclatura combinată – Subpoziția 8525 80 91 – Aparate fotografice digitale – Camere video cu înregistrare – Cameră video digitală capabilă să capteze și să înregistreze imagini statice și secvențe video de o calitate inferioară rezoluției de 800 × 600 pixeli]	14

2020/C 240/19	Cauza C-5/19: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – „Overgas Mrezhi” AD, Asociația non-profit „Balgarska gazova asotsiatsia”/Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR) [Trimitere preliminară – Norme comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale – Directiva 2009/73/CE – Articolul 3 alineatele (1)-(3) și articolul 41 alineatul (16) – Obligații de serviciu public – Obligații de înmagazinare a gazelor naturale în vederea garantării siguranței alimentării și a regularității furnizării – Reglementare națională care prevede că sarcina financiară referitoare la obligațiile de serviciu public impuse întreprinderilor din sectorul gazelor naturale se repercutează asupra clienților acestora – Condiții – Adoptare, de către o autoritate națională de reglementare, a unui act care impune o obligație de serviciu public – Procedură – Articolele 36 și 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene] . . .	15
2020/C 240/20	Cauza C-15/19: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – A.m.a. – Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri. (Trimitere preliminară – Mediu – Deșeuri – Directiva 1999/31/CE – Depozite de deșeuri existente – Perioada operațiunilor de posttratare a depozitului de deșeuri – Prelungire – Costurile depozitării deșeurilor – Principiul „poluatorul plătește” – Aplicare în timp a directivei)	16
2020/C 240/21	Cauza C-17/19: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Procedură penală privind pe Bouygues travaux publics, Elco construct Bucurest, Welbond armatures [Trimitere preliminară – Lucrători migranți – Securitate socială – Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 – Legislație aplicabilă – Articolul 14 alineatul 1 litera (a) și alineatul 2 litera (b) – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 12 alineatul (1) – Articolul 13 alineatul (1) litera (a) – Lucrători detașați – Lucrători care desfășoară o activitate în două sau mai multe state membre – Regulamentul (CEE) nr. 574/72 – Articolul 11 alineatul (1) litera (a) – Articolul 12a punctul 2 litera (a) și punctul 4 litera (a) – Regulamentul (CE) nr. 987/2009 – Articolul 19 alineatul (2) – Certificatele E 101 și A 1 – Efect obligatoriu – Întindere – Securitate socială – Dreptul muncii]	17
2020/C 240/22	Cauza C-96/19: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 7 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesverwaltungsgericht Niederösterreich – Austria) – VO/Bezirkshauptmannschaft Tulln [Trimitere preliminară – Transporturi rutiere – Zile de muncă și zile de repaus – Tahografe digitale – Regulamentul (UE) nr. 165/2014 – Lipsa înregistrării unor zile de muncă pe cardul de conducător auto și lipsa unor foi de înregistrare – Reglementare națională care prevede în aceste condiții obligația ca un conducător auto să prezinte un atestat de la angajatorul său – Validitatea formularului care figurează în anexa la Decizia 2009/959/UE]	17
2020/C 240/23	Cauza C-148/19 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 7 mai 2020 – BTB Holding Investments SA, Dufenco Participations Holding SA/Comisia Europeană, Foreign Strategic Investments Holding (FSIH) (Recurs – Ajutoare de stat – Ajutoare regionale în favoarea industriei siderurgice – Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața comună – Noțiunea de „ajutor de stat” – Avantaj – Criteriul operatorului privat – Eroare vădită – Sarcina probei – Limitele controlului jurisdicțional) . . .	18
2020/C 240/24	Cauzele conexe C-168/19 și C-169/19: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 30 aprilie 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Corte dei Conti – Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia – Italia) – HB (C-168/19), IC (C-169/19)/Istituto nazionale della previdenza sociale (Trimitere preliminară – Libera circulație a persoanelor – Articolul 21 TFUE – Principiul nediscriminării pentru motiv de cetățenie sau naționalitate – Articolul 18 TFUE – Convenție pentru evitarea dublei impuneri – Lucrători din sectorul public – Pensionar care are reședința în alt stat membru decât cel care îi plătește o pensie pentru limită de vârstă și care nu deține cetățenia statului membru de reședință – Impozit pe venit – Pretinsă pierdere a unor avantaje fiscale – Pretinsă împiedicare a libertății de circulație și pretinsă discriminare)	19
2020/C 240/25	Cauza C-184/19: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – Hecta Viticol SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați (Trimitere preliminară – Directivele 92/83/CEE și 92/84/CEE – Rate ale accizelor la vin și la băuturi necarbonatate fermentate altele decât vin și bere – Rate ale accizelor diferențiate – Principiile securității juridice și protecției încrederii legitime)	19

2020/C 240/26	Cauza C-189/19: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Spenner GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland (Trimitere preliminară – Mediu – Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană – Directiva 2003/87/CE – Articolul 10a – Regim tranzitoriu de alocare cu titlu gratuit a cotelor – Decizia 2011/278/UE – Articolul 9 – Determinarea nivelului istoric de activitate – Modificare semnificativă a capacității unei instalații intervenită anterior perioadei de referință – Determinarea perioadei de referință relevante)	20
2020/C 240/27	Cauza C-191/19: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Frankfurt am Main – Germania) – OI/Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo SA [Trimitere preliminară – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Compensație pentru pasageri în eventualitatea refuzului la îmbarcare – Refuz la îmbarcare – Anulare – Zbor cu legătură directă – Modificarea rezervării pentru unul dintre zborurile care compun transportul aerian împotriva voinței pasagerului – Sosirea pasagerului fără întârziere la destinația sa finală]	21
2020/C 240/28	Cauza C-208/19: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz – Austria) – NK/MS, AS [Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Drepturile consumatorilor – Directiva 2011/83/UE – Domeniu de aplicare – Articolul 3 alineatul (3) litera (f) – Noțiunea de „contracte având ca obiect construirea unor clădiri noi” – Articolul 16 litera (c) – Noțiunea de „bunuri confecționate după specificațiile prezentate de consumator sau personalizate în mod clar” – Contract între un arhitect și un consumator având ca obiect elaborarea unui plan pentru o casă unifamilială nouă]	21
2020/C 240/29	Cauza C-211/19: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – UO/Készenléti Rendőrség [Trimitere preliminară – Politică socială – Protecția securității și a sănătății lucrătorilor – Directiva 2003/88/CE – Domeniu de aplicare – Derogare – Articolul 1 alineatul (3) – Directiva 89/391/CEE – Articolul 2 alineatul (2) – Activități ale forțelor de intervenție ale poliției]	22
2020/C 240/30	Cauza C-258/19: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Directiva 77/388/CEE – Articolul 10 alineatul (2) primul și al treilea paragraf, articolul 17 alineatul (1) și articolul 18 alineatul (2) primul paragraf – Directiva 2006/112/CE – Articolul 63, articolul 64 alineatul (1), articolul 66 primul paragraf literele (a)-(c), articolul 167 și articolul 179 primul paragraf – Prestare de servicii realizată anterior aderării Ungariei la Uniunea Europeană – Determinare exactă a prețului acestei prestări intervenită ulterior aderării – Factură referitoare la prestarea menționată emisă, iar achitarea acesteia efectuată ulterior aderării – Refuz al dreptului de deducere fondat pe această factură ca urmare a prescrierii – Competența Curții]	23
2020/C 240/31	Cauza C-263/19: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék – Ungaria) – T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt./ Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság [Trimitere preliminară – Achiziții publice – Atribuirea contractelor de achiziții publice – Directiva 2014/24/UE – Articolul 1 alineatul (2) și articolul 72 – Directiva 2014/25/UE – Articolul 1 alineatul (2) și articolul 89 – Proceduri care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări – Directiva 89/665/CEE – Articolul 2e alineatul (2) – Proceduri de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor – Directiva 92/13/CEE – Articolul 2e alineatul (2) – Modificări ale unui contract încheiat în urma unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice – Lipsa unei noi proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice – Amenzi aplicate autorității contractante și ofertantului căruia i s-a atribuit contractul – Principiul proporționalității]	23
2020/C 240/32	Cauza C-266/19: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – EIS GmbH/TO [Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 2011/83/UE – Articolul 6 alineatul (1) literele (c) și (h) și alineatul (4) – Anexa I partea A – Dreptul de retragere – Informații care trebuie furnizate de comerciant cu privire la condițiile, termenele și procedurile de exercitare a dreptului de retragere – Obligația comerciantului de a indica numărul său de telefon „în cazul în care este disponibil” – Conținut]	24

2020/C 240/33	Cauzele conexe C-267/19 și C-323/19: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 mai 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Trgovački sud u Zagrebu – Croația) – PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o. (C-267/19), Interplastics s. r. o./Letifico d.o.o. (C-323/19) [Trimitere preliminară – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Cooperare judiciară în materie civilă – Notari care acționează în cadrul procedurilor de executare silită în temeiul unui înscris constatator al creanței – Procedură care nu se desfășoară în contradictoriu – Principiul nediscriminării – Articolul 18 TFUE – Dreptul la un proces echitabil – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]	25
2020/C 240/34	Cauza C-276/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 mai 2020 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (Neindeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Derogări – Măsuri de simplificare și de prevenire a fraudei sau a evaziunii fiscale – Articolul 395 alineatul (2) – Obligația statelor membre de a notifica Comisiei Europene măsurile speciale pentru a simplifica procedura de colectare a TVA-ului – Modificare substanțială a măsurii notificate inițial)	26
2020/C 240/35	Cauzele conexe C-924/19 PPU și C-925/19 PPU: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 mai 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Szegei Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – FMS, FNZ (C-924/19 PPU), SA și SA junior (C-925/19 PPU)/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (Trimitere preliminară – Politica în domeniul azilului și imigrației – Directiva 2013/32/UE – Cerere de protecție internațională – Articolul 33 alineatul (2) – Motive de inadmisibilitate – Articolul 40 – Cereri ulterioare – Articolul 43 – Proceduri la frontieră – Directiva 2013/33/UE – Articolul 2 litera (h) și articolele 8 și 9 – Detenție – Legalitate – Directiva 2008/115/UE – Articolul 13 – Căi de atac efective – Articolul 15 – Luare în custodie publică – Legalitate – Dreptul la o cale de atac efectivă – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Principiul supremației dreptului Uniunii)	26
Tribunalul		
2020/C 240/36	Cauza T-310/20: Acțiune introdusă la 28 mai 2020 – Comercializadora Eloro/EUIPO – Zumex Group (JUMEX)	29
2020/C 240/37	Cauza T-311/20: Acțiune introdusă la 26 mai 2020 – France Agro/EUIPO – Chafay (Choumicha Saveurs)	29
2020/C 240/38	Cauza T-317/20: Acțiune introdusă la 27 mai 2020 – EnergieVerbund Dresden/Comisia	30
2020/C 240/39	Cauza T-318/20: Acțiune introdusă la 27 mai 2020 – eins energie in sachsen/Comisia	31
2020/C 240/40	Cauza T-319/20: Acțiune introdusă la 27 mai 2020 – GGEW/Comisia	31
2020/C 240/41	Cauza T-323/20: Acțiune introdusă la 27 mai 2020 – Hell Energy Magyarország/EUIPO (HELL)	32
2020/C 240/42	Cauza T-327/20: Acțiune introdusă la 28 mai 2020 – Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Sifon de duș)	32
2020/C 240/43	Cauza T-328/20: Acțiune introdusă la 29 mai 2020 – Electrodomesticos Taurus/EUIPO – Shenzhen Aukey E-Business (AICOOK)	33
2020/C 240/44	Cauza T-336/20: Acțiune introdusă la 30 mai 2020 – Hypo Vorarlberg Bank/SRB	34
2020/C 240/45	Cauza T-339/20: Acțiune introdusă la 2 iunie 2020 – Portigon/SRB	34
2020/C 240/46	Cauza T-590/18: Ordonanța Tribunalului din 30 aprilie 2020 – Antonakopoulos/Parlamentul	36
2020/C 240/47	Cauza T-591/18: Ordonanța Tribunalului din 30 aprilie 2020 – ZD/Parlamentul	36
2020/C 240/48	Cauza T-603/18: Ordonanța Tribunalului din 30 aprilie 2020 – ZE/Parlamentul	36

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2020/C 240/01)

Ultima publicație

JO C 230, 13.7.2020

Publicații anterioare

JO C 222, 6.7.2020

JO C 215, 29.6.2020

JO C 209, 22.6.2020

JO C 201, 15.6.2020

JO C 191, 8.6.2020

JO C 175, 25.5.2020

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundespatentgericht – Germania) – Royalty Pharma Collection Trust/Deutsches Patent- und Markenamt

(Cauza C-650/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală și industrială – Regulamentul (CE) nr. 469/2009 – Certificat suplimentar de protecție pentru medicamente – Condiții de obținere – Articolul 3 litera (a) – Noțiunea de „produs protejat de un brevet de bază în vigoare” – Criterii de apreciere]

(2020/C 240/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Royalty Pharma Collection Trus

Pârâtă: Deutsches Patent- und Markenamt

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente trebuie interpretat în sensul că un produs este protejat de un brevet de bază în vigoare, în sensul acestei dispoziții, atunci când corespunde unei definiții funcționale generale utilizate de una dintre revendicările brevetului de bază și intră în mod necesar sub incidența invenției acoperite de acest brevet, fără însă a fi individualizat ca modalitate concretă de realizare care trebuie obținută din informațiile conținute în brevetul menționat, din moment ce este identificabil în mod specific, în lumina ansamblului elementelor divulgate de același brevet, de persoana specializată în domeniu, pe baza cunoștințelor sale generale în domeniul avut în vedere la data de depunere sau de prioritate a brevetului de bază și a stadiului tehnicii la aceeași dată.
- 2) Articolul 3 litera (a) din Regulamentul nr. 469/2009 trebuie interpretat în sensul că un produs nu este protejat de un brevet de bază în vigoare, în sensul acestei dispoziții, atunci când, deși se încadrează în definiția funcțională conținută în revendicările acestui brevet, a fost dezvoltat după data de depunere a cererii de brevet de bază, la finalul unei activități inventive autonome.

⁽¹⁾ JO C 52, 12.2.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica Cehă) – AGROBET CZ, s.r.o./Finanční úřad pro Středočeský kraj

(Cauza C-446/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Deducerea TVA-ului achitat în amonte – Excedent de TVA – Reținerea excedentului ca urmare a deschiderii unei proceduri de control fiscal – Cerere de restituire a părții de excedent aferente operațiunilor nevizate de această procedură – Refuz al administrației financiare]

(2020/C 240/03)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AGROBET CZ, s.r.o.

Pârât: Finanční úřad pro Středočeský kraj

Dispozitivul

În lumina principiului neutralității fiscale, articolele 179, 183 și 273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care nu prevede posibilitatea ca administrația fiscală să ramburseze, înainte de finalizarea unei proceduri de control fiscal în legătură cu o declarație privind taxa pe valoarea adăugată (TVA) care indică un excedent pentru o perioadă fiscală determinată, acea parte din excedent aferentă operațiunilor care nu sunt vizate de această procedură de control la momentul deschiderii sale, cu condiția să nu fie posibil să se stabilească în mod clar, precis și neechivoc faptul că un excedent de TVA, al cărui quantum poate fi mai mic decât cel aferent operațiunilor care nu au fost vizate de respectiva procedură, va subsista oricare ar fi rezultatul acesteia, aspect pe care instanța de trimitere este chemată să îl verifice.

⁽¹⁾ JO C 328, 17.9.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Polonia) – Dong Yang Electronics Sp. z o.o./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Cauza C-547/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 44 – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 – Articolul 11 alineatul (1) – Prestare de servicii – Loc de impozitare – Noțiunea de „sediul comercial fix” – Persoană impozabilă în scopuri de TVA – Filială a unei societăți dintr-un stat terț localizată într-un stat membru]

(2020/C 240/04)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Dong Yang Electronics Sp. z o.o.

Pârâtă: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Dispozitivul

Articolul 44 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008, precum și articolul 11 alineatul (1) și articolul 22 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112 trebuie interpretate în sensul că existența, pe teritoriul unui stat membru, a unui sediu comercial fix al unei societăți stabilite într-un stat terț nu poate fi dedusă de un prestator de servicii din simpla împrejurare că această societate deține acolo o filială și că acest prestator nu este ținut să solicite informații, în scopul unei asemenea aprecieri, cu privire la relațiile contractuale dintre cele două entități.

(¹) JO C 44, 4.2.2019.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 30 aprilie 2020 – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Comisia Europeană, Regatul Suediei, Republica Polonă

(Cauza C-560/18 P) (¹)

(Recurs – Acces la documentele instituțiilor – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță – Excepții de la dreptul de acces – Excepție privind protecția obiectivelor activităților de anchetă – Documente privind o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor aflată în curs – Avize detaliate emise în cadrul unei proceduri de notificare în temeiul Directivei 98/34/CE – Cerere de acces – Refuz – Divulgarea documentelor solicitate în cursul procedurii în fața Tribunalului Uniunii Europene – Divulgare – Inadmisibilitate – Interesul de a exercita acțiunea – Menținere)

(2020/C 240/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (reprezentant: P. Hoffman, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Konstantinidis și A. Spina, agenți), Regatul Suediei (reprezentanți: C. Meyer-Seitz, A. Falk, H. Shev, J. Lundberg și H. Eklinder, agenți), Republica Polonă (reprezentanți: D. Lutostańska și M. Kamejsza-Kozłowska, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych este obligată să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Suediei și Republica Polonă suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 112, 25.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia – Italia) – Société Générale S.A./Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

(Cauza C-565/18) ⁽¹⁾

(„Trimitere preliminară – Articolul 63 TFUE – Libera circulație a capitalurilor – Taxa pe tranzacțiile financiare – Operațiuni privind instrumente financiare derivate care au ca activ suport un titlu emis de o societate stabilită în statul membru de impozitare – Taxă datorată independent de locul încheierii tranzacției – Obligații administrative și de declarare”)

(2020/C 240/06)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Société Générale S.A.

Pârâtă: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Dispozitivul

Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru care supune unei taxe tranzacțiile financiare privind instrumente financiare derivate, care le este impusă părților la operațiune, independent de locul în care este încheiată tranzacția sau de statul de reședință al acestor părți și al eventualului intermediar care intervine în executarea acesteia, din moment ce aceste instrumente au ca activ suport un titlu emis de o societate stabilită în acest stat membru. Obligațiile administrative și de declarare care însoțesc această taxă impuse entităților nerezidente nu trebuie să depășească însă ceea ce este necesar pentru recuperarea taxei menționate.

⁽¹⁾ JO C 436, 03.12.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Eparchiako Dikastirio Larnakas – Cipru) – D. Z./Blue Air – Airline Management Solutions SRL și alții

(Cauza C-584/18) ⁽¹⁾

[„Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Controale la frontiere, azil și imigrare – Decizia nr. 565/2014/UE – Regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe – Resortisant al unei țări terțe deținător al unui permis de ședere temporară eliberat de un stat membru – Articolul 3 – Recunoașterea de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora – Posibilitatea invocării unei decizii împotriva unui stat – Efect direct – Recunoașterea unei entități de drept privat ca emanație a statului – Condiții – Regulamentul (CE) nr. 562/2006 – Codul Frontierelor Schengen – Articolul 13 – Refuzul intrării pe teritoriul unui stat membru – Obligația de motivare – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Compensare și asistență a pasagerilor aerieni în eventualitatea refuzului la îmbarcare – Articolul 2 litera (j) – Refuzul la îmbarcare întemeiat pe caracterul pretins necorespunzător al documentelor de călătorie – Articolul 15 – Obligații care le revin operatorilor de transport aerian față de pasageri – Inadmisibilitatea derogărilor prevăzute de contractul de transport sau de alte documente”]

(2020/C 240/07)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Părțile din procedura principală

Reclamant: D. Z.

Pârâți: Blue Air – Airline Management Solutions SRL și alții

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (1) din Decizia nr. 565/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile și de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și nr. 582/2008/CE, trebuie interpretat în sensul că produce un efect direct și creează, în beneficiul resortisanților țărilor terțe, drepturi de care aceștia se pot prevala împotriva statului membru de destinație, în special cel de a nu fi supuși obligației de a deține viză pentru intrarea pe teritoriul statului membru respectiv în cazul în care acești resortisanți dețin o viză de intrare sau un permis de ședere cuprins în lista documentelor care beneficiază de o recunoaștere pe care statul membru menționat s-a angajat să o aplice, în conformitate cu această decizie.
- 2) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că un operator de transport aerian care, în mod direct sau prin intermediul reprezentanților și al mandatarilor săi de pe aeroportul din statul membru de plecare, refuză îmbarcarea unui pasager invocând refuzul intrării opus de autoritățile statului membru de destinație nu se poate considera că acționează ca o emanație a statului respectiv, astfel încât pasagerul vătămat nu îi poate opune acestuia în mod întemeiat Decizia nr. 565/2014 în fața unei instanțe din statul membru de plecare pentru a obține despăgubiri pentru încălcarea dreptului său de a intra pe teritoriul statului membru de destinație fără să fie în posesia unei vize emise de acesta din urmă.
- 3) Dreptul Uniunii, în special articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 610/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013, trebuie interpretat în sensul că se opune ca un operator de transport aerian să refuze îmbarcarea unui resortisant al unei țări terțe invocând un refuz al autorităților statului membru de destinație de a permite intrarea acestuia din urmă pe teritoriul său, fără ca refuzul de intrare respectiv să fi făcut obiectul unei decizii scrise și motivate, notificată în prealabil resortisantului menționat.
- 4) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, în special articolul 2 litera (j) din acesta, trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care un operator de transport aerian refuză îmbarcarea unui pasager pentru motivul că acesta ar fi prezentat documente de călătorie necorespunzătoare, un astfel de refuz nu privează, în sine, pasagerul respectiv de protecția prevăzută de regulamentul menționat. În cazul unei contestații din partea acestui pasager, revine astfel instanței competente sarcina de a aprecia, ținând seama de împrejurările speței, caracterul temeinic sau nu al motivelor refuzului respectiv în lumina acestei dispoziții.
- 5) Regulamentul nr. 261/2004, în special articolul 15 din acesta, trebuie interpretat în sensul că se opune unei clauze aplicabile pasagerilor, conținută în condițiile generale, publicate în prealabil, referitoare la modalitățile de funcționare sau la prestările de servicii ale unui operator de transport aerian, care limitează sau exclude răspunderea acestuia din urmă atunci când unui pasager i se refuză îmbarcarea ca urmare a caracterului pretins necorespunzător al documentelor sale de călătorie, privând astfel pasagerul menționat de eventualul său drept la compensație.

(¹) JO C 445, 10.12.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 14 mai 2020 – NKT Verwaltungs GmbH, fostă nkt cables GmbH, NKT A/S, fostă NKT Holding A/S /Comisia Europeană

(Cauza C-607/18 P) ⁽¹⁾

(Recurs – Concurență – Înțelegeri – Piața europeană a cablurilor electrice subterane și submarine – Împărțirea pieței în cadrul proiectelor – Amenzi – Dreptul la apărare – Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Articolul 27 alineatul (1) – Concordanță între comunicarea privind obiecțiunile și decizia în litigiu – Acces la dosar – Încălcare unică și continuă – Sarcina probei – Denaturare a argumentelor și a elementelor de probă)

(2020/C 240/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: NKT Verwaltungs GmbH, fostă nkt cables GmbH, NKT A/S, fostă NKT Holding A/S (reprezențanți: M. Kofmann și B. Creve, advokater)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezențanți: H. van Vliet, S. Baches Opi și T. Franchoo, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează punctul 1 din dispozitivul Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 12 iulie 2018, NKT Verwaltungs și NKT/Comisia (T-447/14, nepublicată, EU:T:2018:443), în măsura în care, prin acesta, Tribunalul a respins acțiunea formulată de NKT Verwaltungs GmbH și de NKT A/S ABB Ltd având ca obiect anularea Deciziei C(2014)2139 final a Comisiei din 2 aprilie 2014 privind o procedură de aplicare a articolului 101 [TFUE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cauza AT. 39610 – Cabluri electrice), în măsura în care această decizie consideră că societățile respective sunt răspunzătoare de o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul de cooperare privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, iar această încălcare privește, în primul rând, comportamente legate de vânzări în țări care nu fac parte din Uniunea Europeană sau din Spațiul Economic European (SEE), în al doilea rând, refuzul colectiv de a furniza accesorii și asistență tehnică concurenților care nu au participat la înțelegerea în cauză și, în al treilea rând, în ceea ce privește perioada 3 iulie 2002 – 21 noiembrie 2002, atribuirea de proiecte referitoare la cabluri electrice subterane în SEE.
- 2) Anulează punctul 1 din dispozitivul Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 12 iulie 2018, NKT Verwaltungs și NKT/Comisia (T-447/14, nepublicată, EU:T:2018:443), în măsura în care, prin acesta, Tribunalul a respins cererea formulată de NKT Verwaltungs GmbH și de NKT A/S de reducere a cuantumului amenzii care le-a fost aplicată, precum și punctul 2 din dispozitivul acestei hotărâri.
- 3) Respinge în rest recursul.
- 4) Anulează Decizia C(2014)2139 final în măsura în care aceasta le consideră pe NKT Verwaltungs GmbH, fostă nkt cables GmbH, și pe NKT A/S, fostă NKT Holding A/S, răspunzătoare de o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul de cooperare privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, în măsura în care această decizie consideră că societățile respective sunt răspunzătoare de o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul de cooperare privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, iar această încălcare privește, în primul rând, comportamente legate de vânzări în țări care nu fac parte din Uniunea Europeană sau din Spațiul Economic European (SEE), în al doilea rând, refuzul colectiv de a furniza accesorii și asistență tehnică concurenților care nu au participat la înțelegerea în cauză și, în al treilea rând, în ceea ce privește perioada 3 iulie 2002 – 21 noiembrie 2002, atribuirea de proiecte referitoare la cabluri electrice subterane în SEE.
- 5) Stabilește cuantumul amenzii aplicate NKT Verwaltungs GmbH, fostă nkt cables GmbH, și NKT A/S, fostă NKT Holding A/S prin articolul 2 litera (e) din Decizia C(2014) 2139 final la 3 687 000 de euro.
- 6) NKT Verwaltungs GmbH, NKT A/S și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii în primă instanță și recursului.

⁽¹⁾ JO C 427, 26.11.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Kehl – Germania) – Procedură penală privind pe UY

(Cauza C-615/18) ⁽¹⁾

(„Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale – Directiva 2012/13/UE – Articolul 6 – Dreptul la informare cu privire la acuzare – Urmărire penală pentru conducerea unui vehicul fără permis de conducere – Interdicție de a conduce rezultată dintr-o ordonanță penală anterioară de care persoana interesată nu a luat cunoștință – Notificarea acestei ordonanțe persoanei interesate exclusiv prin intermediul unui mandatar obligatoriu – Dobândirea autorității de lucru judecat – Eventuală neglijență a persoanei interesate)

(2020/C 240/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Kehl

Partea din procedura penală principală

UY.

Cu participarea: Staatsanwaltschaft Offenburg

Dispozitivul

Articolul 6 din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale trebuie interpretat în sensul:

- că nu se opune unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia termenul de două săptămâni pentru formularea unei opoziții împotriva unei ordonanțe prin care o persoană a fost condamnată la o interdicție de a conduce începe să curgă de la notificarea sa mandatarului acestei persoane, cu condiția ca, de îndată ce persoana menționată a luat cunoștință de ordonanță, aceasta să dispună efectiv de un termen de două săptămâni pentru a formula opoziție împotriva acestei ordonanțe, eventual în urma sau în cadrul unei proceduri de repunere în termen, fără a trebui să demonstreze că a întreprins demersurile necesare pentru a obține fără întârziere informații de la mandatarul său cu privire la existența ordonanței menționate, și ca efectele acesteia din urmă să fie suspendate pe durata acestui termen;
- că se opune unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia o persoană care locuiește într-un alt stat membru riscă o sancțiune penală în cazul în care nu respectă, începând de la data la care a dobândit autoritate de lucru judecat, o ordonanță care a condamnat-o la o interdicție de a conduce, deși această persoană nu avea cunoștință de existența unei asemenea ordonanțe la data la care a încălcat interdicția de a conduce care decurge din aceasta.

⁽¹⁾ JO C 445, 10.12.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugalia) – Nelson Antunes da Cunha, Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

(Cauza C-627/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Ajutoare de stat – Articolul 108 TFUE – Schemă de ajutoare incompatibilă cu piața internă – Decizie a Comisiei Europene prin care se dispune recuperarea ajutoarelor ilegale – Regulamentul (UE) 2015/1589 – Articolul 17 alineatul (1) – Termen de prescripție de 10 ani – Aplicare în cazul prerogativelor de recuperare ale Comisiei – Articolul 16 alineatele (2) și (3) – Reglementare națională care prevede un termen de prescripție mai scurt – Principiul efectivității]

(2020/C 240/10)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nelson Antunes da Cunha, Lda

Pârât: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Dispozitivul

- 1) Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că termenul de prescripție de 10 ani, prevăzut de această dispoziție pentru exercitarea prerogativelor Comisiei Europene de recuperare a ajutoarelor, se aplică numai în cazul raporturilor dintre Comisie și statul membru destinat al deciziei de recuperare emise de instituția menționată.
- 2) Articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul 2015/1589, potrivit căruia ajutorul care urmează să fie recuperat include dobânda, și principiul efectivității, prevăzut la alineatul (3) al aceluiași articol, trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării unui termen de prescripție național în cazul recuperării unui ajutor, atunci când acest termen a expirat înainte chiar de adoptarea deciziei Comisiei prin care ajutorul menționat este declarat ilegal și prin care se dispune recuperarea lui sau atunci când respectivul termen de prescripție a expirat, în principal ca urmare a întârzierii autorităților naționale în executarea acestei decizii.

(¹) JO C 455, 17.12.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 aprilie 2020 – Comisia Europeană/România

(Cauza C-638/18) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Directiva 2008/50/CE – Calitatea aerului înconjurător – Articolul 13 alineatul (1) și anexa XI – Depășire sistematică și persistentă a valorilor limită pentru microparticule (PM10) în zona RO32101 (București, România) – Articolul 23 alineatul (1) – Anexa XV – Perioadă de depășire „cât mai scurtă cu putință” – Măsuri potrivite]

(2020/C 240/11)

Limba de procedură: româna

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Nicolae și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: România (reprezentanți: inițial A. Wellman, O.-C. Ichim, M. Chicu și C.-R. Caňăr, ulterior E. Gane, A. Wellman, O.-C. Ichim și M. Chicu, agenți)

Dispozitivul

- 1) România, pe de o parte, prin nerespectarea sistematică și persistentă, din anul 2007 și până cel puțin în anul 2016, a valorilor limită zilnice pentru concentrațiile de PM10 și prin nerespectarea sistematică și persistentă, din anul 2007 și până în anul 2014 inclusiv, cu excepția anului 2013, a valorilor limită anuale pentru concentrațiile de PM10 în zona RO32101 (București, România), nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa coroborat cu anexa XI la aceasta și, pe de altă parte, nu și a îndeplinit, în ceea ce privește această zonă, începând din 11 iunie 2010, obligațiile care îi revin în temeiul articolului 23 alineatul (1) din această directivă coroborat cu anexa XV la aceasta, în special obligația prevăzută la articolul 23 alineatul (1) al doilea paragraf din directiva menționată, de a se asigura că perioada de depășire este cât mai scurtă cu putință.
- 2) Obligă România la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 445, 10.12.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Genova – Italia) – LG și alții/Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

(Cauza C-641/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Articolul 1 alineatul (1) – Noțiunile de „materie civilă și comercială” și de „materie administrativă” – Domeniu de aplicare – Activități ale societăților de clasificare și de certificare a navelor – Acta iure imperii și acta iure gestionis – Prerogative de putere publică – Imunitate de jurisdicție]

(2020/C 240/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Genova

Părțile din procedura principală

Reclamanți: LG și alții

Pârâte: Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că o acțiune în despăgubire formulată împotriva unor persoane juridice de drept privat care exercită o activitate de clasificare și de certificare a navelor în numele și prin delegare din partea unui stat terț intră în sfera noțiunii de „materie civilă și comercială”, în sensul acestei dispoziții, și, în consecință, în domeniul de aplicare al acestui regulament, din moment ce această activitate nu este exercitată în temeiul unor prerogative de putere publică în sensul dreptului Uniunii, aspect a cărui apreciere revine instanței de trimitere. Principiul de drept internațional cutumiar privind imunitatea de jurisdicție nu se opune exercitării de către instanța națională sesizată a competenței judiciare prevăzute de regulamentul menționat într-un litigiu referitor la o asemenea acțiune, atunci când această instanță constată că astfel de organisme nu au recurs la prerogativele de putere publică în sensul dreptului internațional.

⁽¹⁾ JO C 25, 21.1.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – CTT – Correios de Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-61/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Deducerea taxei achitate în amonte – Articolul 173 – Persoană impozabilă mixtă – Metode de deducere – Deducere prorata – Deducere pe baza utilizării – Articolele 184-186 – Regularizarea deducerilor – Modificarea factorilor utilizați la stabilirea sumei de dedus – Operațiune în aval apreciată în mod eronat ca fiind scutită de TVA – Măsură națională care interzice schimbarea metodei de deducere pentru anii deja scurși – Termen de decădere – Principiile neutralității fiscale, securității juridice, efectivității și proporționalității)

(2020/C 240/13)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: CTT – Correios de Portugal

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dispozitivul

- 1) Articolul 173 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, citit în lumina principiilor neutralității fiscale, securității juridice și proporționalității, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru, care autorizează în temeiul acestei dispoziții persoanele impozabile să efectueze deducerea taxei pe valoarea adăugată (TVA) pe baza utilizării tuturor bunurilor și serviciilor sau a unei părți a acestora întrebuițate pentru a efectua în același timp operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere, să interzică acestor persoane impozabile să schimbe metoda de deducere a TVA ului după stabilirea proratei definitive.
- 2) Articolele 184-186 din Directiva 2006/112, citite în lumina principiilor neutralității fiscale, efectivității și proporționalității, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia unei persoane impozabile care a realizat deduceri ale taxei pe valoarea adăugată (TVA) care s au aplicat achiziției de bunuri sau servicii întrebuițate pentru a efectua în același timp operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere pe baza metodei întemeiate pe cifra de afaceri i se refuză posibilitatea, după stabilirea proratei definitive în temeiul articolului 175 alineatul (3) din această directivă, de a rectifica aceste deduceri aplicând metoda utilizării într-o situație în care:
 - statul membru în cauză autorizează, în temeiul articolului 173 alineatul (2) litera (c) din directiva menționată, persoanele impozabile să efectueze deducerile de TVA pe baza utilizării tuturor bunurilor și serviciilor întrebuițate sau a unei părți a acestora pentru a efectua în același timp operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere;
 - persoana impozabilă nu cunoștea cu bună credință, în momentul în care a ales metoda de deducere, că o operațiune pe care o considera scutită nu era scutită în realitate;
 - termenul general de decădere stabilit de dreptul național pentru efectuarea regularizării deducerilor nu a expirat încă și
 - schimbarea metodei de deducere permite să se stabilească cu o precizie mai mare partea din TVA care este aferentă unor operațiuni care dau drept de deducere.

(¹) JO C 25, 21.1.2019.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Grondwettelijk Hof – Belgia) – Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone/Ministerraad

(Cauza C-667/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Directiva 2009/138/CE – Asigurare de protecție juridică – Articolul 201 – Dreptul deținătorului poliței de asigurare de a-și alege liber reprezentantul – Procedură judiciară – Noțiune – Procedură de mediere)

(2020/C 240/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Grondwettelijk Hof

Părțile din procedura principală

Reclamante: Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone

Pârât: Ministerraad

Dispozitivul

Articolul 201 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) trebuie interpretat în sensul că noțiunea de „procedură judiciară” prevăzută de această dispoziție include o procedură de mediere judiciară sau extrajudiciară în care o instanță este implicată sau poate fi implicată fie la momentul angajării respectivei proceduri, fie după încheierea acesteia.

(¹) JO C 25, 21.1.2019.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour administrative – Luxemburg) – B și alții/Administration des contributions directes

(Cauza C-749/18) (¹)

(*Trimitere preliminară – Articolele 49 și 54 TFUE – Libertatea de stabilire – Legislație fiscală – Impozite pe profit – Societăți-mamă și filiale – Integrare fiscală verticală și orizontală*)

(2020/C 240/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative

Părțile din procedura principală

Apelante, intimat în apelul incident: B și alții

Intimată, apelantă în apelul incident: Administration des contributions directes

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații a unui stat membru care, deși admite o integrare fiscală verticală între o societate-mamă rezidentă sau un sediu permanent în acest stat membru al unei societăți-mamă nerezidente și filialele sale rezidente, nu admite o integrare fiscală orizontală între filialele rezidente ale unei societăți-mamă nerezidente.
- 2) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații a unui stat membru care are ca efect obligarea unei societăți-mamă care are sediul într-un alt stat membru să desființeze o integrare fiscală verticală care există între una dintre filialele sale și unele dintre subfilialele sale rezidente pentru a permite acestei filiale să efectueze o integrare fiscală orizontală cu alte filiale rezidente ale societății-mamă menționate, chiar dacă filiala integrantă rezidentă rămâne aceeași, iar desființarea integrării fiscale verticale înainte de sfârșitul duratei minime de existență a integrării, prevăzută de legislația națională, implică impozitarea rectificativă individuală a societăților vizate.
- 3) Principiile echivalenței și efectivității trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații a unui stat membru privind un regim de integrare fiscală care prevede că orice cerere de a putea beneficia de un asemenea regim trebuie să fie introdusă la autoritatea competentă în mod obligatoriu înainte de sfârșitul primului exercițiu de impozitare pentru care se solicită aplicarea acestui regim.

(¹) JO C 93, 11.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – A/B

(Cauza C-772/18) ⁽¹⁾

[*Trimitere preliminară – Mărci – Directiva 2008/95/CE – Articolul 5 alineatul (1) – Articolul 5 alineatul (3) literele (b) și (c) – Contrafacere – Noțiunea de „utilizare în cadrul comerțului” – Produse puse în liberă circulație – Import – Stocare – Deținere de produse în scopul comercializării – Export*]

(2020/C 240/16)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Recurentă: A

Intimat: B

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci coroborat cu articolul 5 alineatul (3) literele (b) și (c) din această directivă trebuie să fie interpretat în sensul că o persoană care nu desfășoară o activitate comercială cu titlu profesional care recepționează, pune în liberă circulație într-un stat membru și păstrează produse vădit nedestinate utilizării private care au fost expediate dintr-o țară terță pe adresa sa și pe care este aplicată o marcă, fără consimțământul titularului, trebuie să fie considerată ca utilizând marca în cadrul comerțului, în sensul celei dintâi dintre aceste dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 72, 25.2.2019.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 30 aprilie 2020 – Republica Elenă/Comisia Europeană

(Cauza C-797/18 P) ⁽¹⁾

[*Recurs – Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană – Cheltuieli efectuate de Republica Elenă – Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 – Regulamentul (CE) nr. 796/2004 – Regulamentul (CE) nr. 1120/2009 – Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 – Schemă de ajutoare pe suprafață – Noțiunea de „pășuni permanente” – Corecții financiare forfetare – Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 – Aprecierea eligibilității cheltuielilor – Autoritatea de gestionare – Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 – Cheltuieli în privința cărora se aplică termenul de 24 de luni – Regulamentul (CE) nr. 817/2004 – Regim de sancțiuni efective, proporționale și disuasive – Metodă de calcul al corecției*]

(2020/C 240/17)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Republica Elenă (reprezentanți: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou și A. Vasilopoulou, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Konstantinidis, D. Triantafyllou și J. Aquilina, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează punctul 1 din dispozitivul Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 4 octombrie 2018, Grecia/Comisia (T-272/16, nepublicată, EU:T:2018:651), în măsura în care Tribunalul a respins acțiunea Republicii Elene având ca obiect corecțiile forfetare de 25 % și de 10 % aplicate ajutoarelor pe suprafață pentru pășuni, pentru anii de cerere 2012 și 2013, precum și corecția punctuală în cuantum de 37 163 161,78 euro pentru anul de cerere 2013, impuse prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/417 a Comisiei din 17 martie 2016 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), pentru deficiențele în definirea și în controlul pășunilor permanente eligibile.
- 2) Anulează punctul 2 din dispozitivul Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 4 octombrie 2018, Grecia/Comisia (T-272/16, nepublicată, EU:T:2018:651), în măsura în care a statuat cu privire la cheltuielile de judecată.
- 3) Respinge în rest recursul.
- 4) Anulează Decizia de punere în aplicare 2016/417, în măsura în care impune Republicii Elene corecțiile forfetare de 25 % și de 10 % aplicate ajutoarelor pe suprafață pentru pășuni, pentru anii de cerere 2012 și 2013, precum și corecția punctuală în cuantum de 37 163 161,78 euro aplicată pentru anul de cerere 2013, pentru deficiențele în definirea și în controlul pășunilor permanente eligibile.
- 5) Republica Elenă și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii în primă instanță și recursului.

(¹) JO C 72, 25.2.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský súd v Trnave – Slovacia) – DHL Logistics (Slovakia) spol. s r. o./Finančné riaditeľstvo SR

(Cauza C-810/18) (¹)

[Trimitere preliminară – Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 – Uniune vamală și Tariful vamal comun – Clasificare tarifară – Nomenclatura combinată – Subpoziția 8525 80 91 – Aparate fotografice digitale – Camere video cu înregistrare – Cameră video digitală capabilă să capteze și să înregistreze imagini statice și secvențe video de o calitate inferioară rezoluției de 800 × 600 pixeli]

(2020/C 240/18)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Trnave

Părțile din procedura principală

Reclamantă: DHL Logistics (Slovakia) spol. s r. o.

Pârâtă: Finančné riaditeľstvo SR

Dispozitivul

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunile sale care rezultă succesiv din Regulamentul (CE) nr. 1031/2008 al Comisiei din 19 septembrie 2008, din Regulamentul (CE) nr. 948/2009 al Comisiei din 30 septembrie 2009, din Regulamentul (UE) nr. 861/2010 al Comisiei din 5 octombrie 2010, din Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011 și din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012, trebuie interpretată în sensul că acele camere video digitale care au funcție dublă, și anume captarea și înregistrarea atât a imaginilor statice, cât și a secvențelor video, se încadrează la subpoziția 8525 80 91 din aceasta drept „camere video cu înregistrare”, deși, în ceea ce privește secvențele video, aceste camere permit doar captarea și înregistrarea unor astfel de secvențe ca urmare a unei calități inferioare rezoluției de 800 × 600 pixeli, dat fiind că funcția principală a acestor camere video digitale este de a capta și de a înregistra astfel de secvențe, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

(¹) JO C 82, 4.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – „Overgas Mrezhi” AD, Asociația non-profit „Balgarska gazova asotsiatsia”/Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Cauza C-5/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Norme comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale – Directiva 2009/73/CE – Articolul 3 alineatele (1)-(3) și articolul 41 alineatul (16) – Obligații de serviciu public – Obligații de înmagazinare a gazelor naturale în vederea garantării siguranței alimentării și a regularității furnizării – Reglementare națională care prevede că sarcina financiară referitoare la obligațiile de serviciu public impuse întreprinderilor din sectorul gazelor naturale se repercutează asupra clienților acestora – Condiții – Adoptare, de către o autoritate națională de reglementare, a unui act care impune o obligație de serviciu public – Procedură – Articolele 36 și 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]

(2020/C 240/19)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Reclamante: „Overgas Mrezhi” AD, Asociația non-profit „Balgarska gazova asotsiatsia”

Pârâtă: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

cu participarea: Prokuratura na Republika Bulgaria

Dispozitivul

1) Articolul 3 alineatele (1)-(3) din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE, citit în lumina articolelor 36 și 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru care prevede că costurile care rezultă din obligațiile de înmagazinare a gazelor naturale, impuse întreprinderilor din sectorul gazelor naturale pentru a garanta siguranța alimentării cu gaze naturale și regularitatea furnizării acestora în statul membru respectiv, sunt suportate integral de clienții acestor întreprinderi, care pot fi particulari, cu condiția ca această reglementare să urmărească un obiectiv de interes economic general, să respecte principiul proporționalității și ca obligațiile de serviciu public pe care le prevede să fie clar definite, transparente, nediscriminatorii și ușor de verificat și să garanteze întreprinderilor Uniunii Europene din sectorul gazelor naturale un acces egal la consumatorii naționali.

- 2) Directiva 2009/73 trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru care exonerează autoritatea de reglementare a acestui stat membru, în sensul acestei directive, de respectarea anumitor dispoziții ale legislației naționale, care guvernează procedura de adoptare a actelor normative, atunci când adoptă un act prin care se impune o obligație de serviciu public, în sensul articolului 3 alineatul (2) din directiva menționată, cu condiția ca, pe de altă parte, legislația națională aplicabilă să garanteze că acest act este conform cu cerințele materiale ale acestei dispoziții, este pe deplin motivat, este publicat, păstrându-se totodată, dacă este cazul, confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, și este susceptibil de un control judiciar.

(¹) JO C 93, 11.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – A.m.a. – Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri.

(Cauza C-15/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Mediu – Deșeuri – Directiva 1999/31/CE – Depozite de deșeuri existente – Perioada operațiunilor de posttratare a depozitului de deșeuri – Prelungire – Costurile depozitării deșeurilor – Principiul „poluatorul plătește” – Aplicare în timp a directivei)

(2020/C 240/20)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: A.m.a. – Azienda Municipale Ambiente SpA

Intimat: Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri.

Dispozitivul

Articolele 10 și 14 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri trebuie interpretate în sensul că nu se opun interpretării unei dispoziții naționale potrivit căreia un depozit de deșeuri în curs de exploatare la data transpunerii acestei directive trebuie să fie supus obligațiilor care decurg din directiva menționată și în special unei prelungiri a perioadei operațiunilor de posttratare a acestui depozit de deșeuri, fără să fie necesar să se distingă în funcție de data de stocare a deșeurilor și nici să se prevadă vreo măsură care să vizeze limitarea efectelor financiare ale acestei prelungiri în ceea ce îl privește pe deținătorul deșeurilor.

(¹) JO C 164, 13.5.2019.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Procedură penală privind pe Bouygues travaux publics, Elco construct Bucurest, Welbond armatures

(Cauza C-17/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Lucrători migranți – Securitate socială – Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 – Legislație aplicabilă – Articolul 14 alineatul 1 litera (a) și alineatul 2 litera (b) – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 12 alineatul (1) – Articolul 13 alineatul (1) litera (a) – Lucrători detașați – Lucrători care desfășoară o activitate în două sau mai multe state membre – Regulamentul (CEE) nr. 574/72 – Articolul 11 alineatul (1) litera (a) – Articolul 12a punctul 2 litera (a) și punctul 4 litera (a) – Regulamentul (CE) nr. 987/2009 – Articolul 19 alineatul (2) – Certificatele E 101 și A 1 – Efect obligatoriu – Întindere – Securitate socială – Dreptul muncii]

(2020/C 240/21)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura penală principală

Bouygues travaux publics, Elco construct Bucurest, Welbond armatures.

Dispozitivul

Articolul 11 alineatul (1) litera (a), articolul 12a punctul 2 litera (a) și punctul 4 litera (a) din Regulamentul nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, precum și articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, trebuie interpretate în sensul că un certificat E 101, eliberat de instituția competentă a unui stat membru, în temeiul articolului 14 alineatul (1) litera (a) sau al articolului 14 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrilor familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul nr. 118/97, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1606/98 al Consiliului din 29 iunie 1998, unor lucrători care își desfășoară activitățile pe teritoriul unui alt stat membru, și un certificat A 1, eliberat de această instituție, în temeiul articolului 12 alineatul (1) sau al articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012, unor asemenea lucrători, sunt obligatorii pentru instanțele acestui din urmă stat membru numai în materie de securitate socială.

⁽¹⁾ JO C 103, 18.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 7 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesverwaltungsgericht Niederösterreich – Austria) – VO/Bezirkshauptmannschaft Tulln

(Cauza C-96/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Transporturi rutiere – Zile de muncă și zile de repaus – Tahografe digitale – Regulamentul (UE) nr. 165/2014 – Lipsa înregistrării unor zile de muncă pe cardul de conducător auto și lipsa unor foi de înregistrare – Reglementare națională care prevede în aceste condiții obligația ca un conducător auto să prezinte un atestat de la angajatorul său – Validitatea formularului care figurează în anexa la Decizia 2009/959/UE]

(2020/C 240/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Părțile din procedura principală

Recurent: VO

Autoritate intimată: Bezirkshauptmannschaft Tulln

Dispozitivul

- 1) Articolul 34 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 februarie 2014 privind tahografele în transportul rutier, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului privind aparatura de înregistrare în transportul rutier și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, trebuie interpretat în sensul că nu intră în domeniul de aplicare al interdicției pe care o prevede o reglementare națională care impune conducătorului unui vehicul echipat cu tahograf digital să prezinte, ca mijloc de probă subsidiar al activităților sale, atunci când lipsesc înregistrările automate și manuale în tahograf, un atestat întocmit de angajatorul său în conformitate cu formularul care figurează în anexa la Decizia 2009/959/UE a Comisiei din 14 decembrie 2009 de modificare a Deciziei 2007/230/CE privind formularul referitor la legislația socială în domeniul transporturilor rutiere.
- 2) În consecință, examinarea celei de-a doua întrebări nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea formularului care figurează în anexa la Decizia 2009/959.

(¹) JO C 172, 20.5.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 7 mai 2020 – BTB Holding Investments SA, Dufenco Participations Holding SA/Comisia Europeană, Foreign Strategic Investments Holding (FSIH)

(Cauza C-148/19 P) (¹)

(Recurs – Ajutoare de stat – Ajutoare regionale în favoarea industriei siderurgice – Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața comună – Noțiunea de „ajutor de stat” – Avantaj – Criteriul operatorului privat – Eroare vădită – Sarcina probei – Limitele controlului jurisdicțional)

(2020/C 240/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: BTB Holding Investments SA, Dufenco Participations Holding SA (reprezentanți: J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart, și Q. Declève, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Bottka și G. Luengo, agenți), Foreign Strategic Investments Holding (FSIH)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă BTB Holding Investments SA și Dufenco Participations Holding SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 182, 27.5.2019.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 30 aprilie 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Corte dei Conti – Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia – Italia) – HB (C-168/19), IC (C-169/19)/Istituto nazionale della previdenza sociale

(Cauzele conexe C-168/19 și C-169/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Libera circulație a persoanelor – Articolul 21 TFUE – Principiul nediscriminării pentru motiv de cetățenie sau naționalitate – Articolul 18 TFUE – Convenție pentru evitarea dublei impuneri – Lucrători din sectorul public – Pensionar care are reședința în alt stat membru decât cel care îi plătește o pensie pentru limită de vârstă și care nu deține cetățenia statului membru de reședință – Impozit pe venit – Pretinsă pierdere a unor avantaje fiscale – Pretinsă împiedicare a libertății de circulație și pretinsă discriminare)

(2020/C 240/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte dei Conti – Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia

Părțile din procedura principală

Reclamanți: HB (C-168/19), IC (C-169/19)

Pârât: Istituto nazionale della previdenza sociale

Dispozitivul

Articolele 18 și 21 TFUE nu se opun unui regim fiscal care rezultă dintr-o convenție pentru evitarea dublei impuneri încheiată între două state membre în temeiul căreia competența fiscală a statelor respective în materie de impozitare a pensiilor pentru limită de vârstă este repartizată în funcție de împrejurarea potrivit căreia beneficiarii lor desfășurau o activitate din sectorul privat sau din sectorul public și, în acest din urmă caz, de împrejurarea că ei dețin sau nu cetățenia statului membru de reședință.

⁽¹⁾ JO C 206, 17.6.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – Hecta Viticol SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

(Cauza C-184/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directivele 92/83/CEE și 92/84/CEE – Rate ale accizelor la vin și la băuturi necarbonatate fermentate altele decât vin și bere – Rate ale accizelor diferențiate – Principiile securității juridice și protecției încrederii legitime)

(2020/C 240/25)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hecta Viticol SRL

Pârâte: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Dispozitivul

- 1) Articolele 7, 11 și 15 din Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice și articolul 5 din Directiva 92/84/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea ratelor accizelor la alcool și băuturi alcoolice trebuie interpretate în sensul că nu impun stabilirea unor rate ale accizelor identice la băuturile alcoolice care fac parte din categoria „vin”, în sensul Directivei 92/83, și la cele care fac parte din categoria „băuturi fermentate altele decât vin și bere”, în sensul acestei directive.
- 2) Principiile securității juridice și protecției încrederii legitime trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale de modificare a ratei accizelor la băuturile fermentate altele decât vin și bere fără să prevadă un regim tranzitoriu, atunci când o astfel de modificare intră în vigoare la opt zile de la publicarea actului care se află la originea acesteia și atunci când ea nu implică ca persoanele impozabile să efectueze ajustări economice corespunzătoare, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

(¹) JO C 187, 3.6.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Spenner GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-189/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Mediu – Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană – Directiva 2003/87/CE – Articolul 10a – Regim tranzitoriu de alocare cu titlu gratuit a cotelor – Decizia 2011/278/UE – Articolul 9 – Determinarea nivelului istoric de activitate – Modificare semnificativă a capacității unei instalații intervenită anterior perioadei de referință – Determinarea perioadei de referință relevante)

(2020/C 240/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă și recurentă: Spenner GmbH & Co. KG

Pârâtă și intimată: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

- 1) Articolul 9 alineatul (9) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului trebuie interpretat în sensul că nu se aplică extinderilor semnificative ale capacității unei instalații autorizate intervenite înainte de perioada de referință care a fost determinată în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din această decizie.
- 2) Articolul 9 alineatul (1) din Decizia 2011/278 trebuie interpretat în sensul că nu impune autorității naționale competente să determine ea însăși perioada de referință relevantă pentru evaluarea nivelurilor istorice de activitate a unei instalații.

(¹) JO C 182, 27.5.2019.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Frankfurt am Main – Germania) – OI/Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Cauza C-191/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Compensație pentru pasageri în eventualitatea refuzului la îmbarcare – Refuz la îmbarcare – Anulare – Zbor cu legătură directă – Modificarea rezervării pentru unul dintre zborurile care compun transportul aerian împotriva voinței pasagerului – Sosirea pasagerului fără întârziere la destinația sa finală]

(2020/C 240/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Frankfurt am Main

Părțile din procedura principală

Reclamantă-apelantă: OI

Pârâtă-intimată: Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, în special articolul 7 din acesta, trebuie interpretat în sensul că nu este datorată o compensație unui pasager care dispune de o rezervare unică pentru un zbor cu legătură directă atunci când rezervarea sa a fost modificată împotriva voinței sale, cu consecința, pe de o parte, că acesta nu s-a îmbarcat pentru primul zbor care compunea transportul rezervat, deși acest zbor a fost efectuat, și, pe de altă parte, că i-a fost atribuit un loc pentru un zbor ulterior care i-a permis să se îmbarce pentru al doilea zbor care compunea transportul rezervat și să ajungă astfel la destinația sa finală la ora de sosire prevăzută inițial.

⁽¹⁾ JO C 206, 17.6.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz – Austria) – NK/MS, AS

(Cauza C-208/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Drepturile consumatorilor – Directiva 2011/83/UE – Domeniu de aplicare – Articolul 3 alineatul (3) litera (f) – Noțiunea de „contracte având ca obiect construirea unor clădiri noi” – Articolul 16 litera (c) – Noțiunea de „bunuri confecționate după specificațiile prezentate de consumator sau personalizate în mod clar” – Contract între un arhitect și un consumator având ca obiect elaborarea unui plan pentru o casă unifamilială nouă]

(2020/C 240/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz

Părțile din procedura principală

Reclamantă și apelantă: NK

Pârâți și intimați: MS, AS

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (3) litera (f) din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului trebuie să fie interpretat în sensul că un contract încheiat între un arhitect și un consumator, în temeiul căruia primul se angajează să efectueze pentru cel de al doilea numai proiectarea unei case unifamiliale care urmează să fie construită și, în acest context, să elaboreze planuri, nu constituie un contract având ca obiect construirea unei clădiri noi, în sensul acestei dispoziții.
- 2) Articolul 2 punctele 3 și 4, precum și articolul 16 litera (c) din Directiva 2011/83 trebuie să fie interpretate în sensul că un contract încheiat între un arhitect și un consumator, în temeiul căruia primul se angajează să efectueze pentru cel de al doilea, în conformitate cu cerințele și cu dorințele acestuia, proiectarea unei case unifamiliale care urmează să fie construită și, în acest context, să elaboreze planuri, nu constituie un contract de furnizare de bunuri confecționate după specificațiile prezentate de consumator sau personalizate în mod clar, în sensul acestei dispoziții.

(¹) JO C 172, 20.5.2019.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – UO/Készenléti Rendőrség

(Cauza C-211/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Politică socială – Protecția securității și a sănătății lucrătorilor – Directiva 2003/88/CE – Domeniu de aplicare – Derogare – Articolul 1 alineatul (3) – Directiva 89/391/CEE – Articolul 2 alineatul (2) – Activități ale forțelor de intervenție ale poliției]

(2020/C 240/29)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: UO

Pârât: Készenléti Rendőrség

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie să fie interpretat în sensul că articolul 2 punctele 1 și 2 din această directivă se aplică membrilor forțelor de ordine care exercită funcții de supraveghere a frontierelor externe ale unui stat membru în situația unui aflus de resortisanți ai unor țări terțe la frontierele menționate, cu excepția cazului în care, având în vedere ansamblul împrejurărilor relevante, rezultă că misiunile sunt executate în cadrul unor evenimente excepționale, a căror gravitate și amploare necesită adoptarea unor măsuri indispensabile pentru protecția vieții, a sănătății, precum și a securității colectivității și a căror bună executare ar fi compromisă dacă ar trebui să fie respectate toate normele enunțate de directiva menționată, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

(¹) JO C 187, 3.6.2019.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 30 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-258/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Directiva 77/388/CEE – Articolul 10 alineatul (2) primul și al treilea paragraf, articolul 17 alineatul (1) și articolul 18 alineatul (2) primul paragraf – Directiva 2006/112/CE – Articolul 63, articolul 64 alineatul (1), articolul 66 primul paragraf literele (a)-(c), articolul 167 și articolul 179 primul paragraf – Prestare de servicii realizată anterior aderării Ungariei la Uniunea Europeană – Determinare exactă a prețului acestei prestări intervenită ulterior aderării – Factură referitoare la prestarea menționată emisă, iar achitarea acesteia efectuată ulterior aderării – Refuz al dreptului de deducere fondat pe această factură ca urmare a prescrierii – Competența Curții]

(2020/C 240/30)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Recurentă: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

Intimată: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu are competența să răspundă la întrebările adresate de Kúria (Curtea Supremă, Ungaria).

⁽¹⁾ JO C 187, 3.6.2019.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék – Ungaria) – T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt./ Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

(Cauza C-263/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Achiziții publice – Atribuirea contractelor de achiziții publice – Directiva 2014/24/UE – Articolul 1 alineatul (2) și articolul 72 – Directiva 2014/25/UE – Articolul 1 alineatul (2) și articolul 89 – Proceduri care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări – Directiva 89/665/CEE – Articolul 2e alineatul (2) – Proceduri de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor – Directiva 92/13/CEE – Articolul 2e alineatul (2) – Modificări ale unui contract încheiat în urma unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice – Lipsa unei noi proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice – Amenzi aplicate autorității contractante și ofertantului căruia i s-a atribuit contractul – Principiul proporționalității]

(2020/C 240/31)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamante: T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt.g

Pârâtă: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Cu participarea: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Dispozitivul

- 1) Articolul 2e alineatul (2) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007, articolul 2e alineatul (2) din Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66, considerentele (19)-(21) ale Directivei 2007/66, considerentele (12), (113), (115) și (117) ale Directivei 2014/25/UE, precum și articolul 1 alineatul (2) și articolul 89 din Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care, în cadrul unei proceduri care vizează calea de atac inițiată din oficiu de o autoritate de monitorizare, permite stabilirea unei încălcări și aplicarea unei amenzi nu numai în sarcina autorității contractante, ci și a ofertantului căruia i s-a atribuit contractul, în cazul în care, cu ocazia modificării unui contract de achiziții publice în curs de executare, au fost omise în mod nelegal normele privind atribuirea contractelor de achiziții publice. Cu toate acestea, atunci când o astfel de posibilitate este prevăzută de reglementarea națională, procedura care vizează calea de atac trebuie să respecte dreptul Uniunii, inclusiv principiile generale ale acestuia, în măsura în care contractul de achiziții publice în cauză intră el însuși în domeniul de aplicare material al directivelor privind achizițiile publice, fie ab initio, fie ca urmare a modificării sale nelegale.
- 2) Cuantumul amenzii prin care se sancționează modificarea nelegală a unui contract de achiziții publice încheiat între o autoritate contractantă și un ofertant căruia i s-a atribuit contractul trebuie stabilit prin luarea în considerare a comportamentelor proprii fiecăreia dintre aceste părți.

(¹) JO C 206, 17.6.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 14 mai 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – EIS GmbH/TO

(Cauza C-266/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 2011/83/UE – Articolul 6 alineatul (1) literele (c) și (h) și alineatul (4) – Anexa I partea A – Dreptul de retragere – Informații care trebuie furnizate de comerciant cu privire la condițiile, termenele și procedurile de exercitare a dreptului de retragere – Obligația comerciantului de a indica numărul său de telefon „în cazul în care este disponibil” – Conținut]

(2020/C 240/32)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: EIS GmbH

Pârât: TO

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului trebuie interpretat în sensul că, într-o situație în care numărul de telefon al unui comerciant apare pe site-ul său internet într-un mod care, în percepția consumatorului mediu, și anume consumatorul normal informat și suficient de atent și de avizat, sugerează că acest comerciant îl utilizează pentru a fi în contact cu consumatorii, numărul respectiv trebuie considerat „disponibil” în sensul acestei dispoziții. Într-un asemenea caz, articolul 6 alineatul (1) literele (c) și (h) și alineatul (4) din această directivă coroborat cu partea A din anexa I la aceasta trebuie interpretat în sensul că un comerciant care îi furnizează consumatorului, înainte ca un contract la distanță sau negociat în afara spațiilor comerciale să producă efecte obligatorii asupra acestuia din urmă, informațiile referitoare la procedurile de exercitare a dreptului de retragere, recurgând în acest sens la modelul de instrucțiuni care figurează în partea A din anexa I, este obligat să menționeze același număr de telefon printre respectivele instrucțiuni, astfel încât să îi permită acestui consumator ca, prin intermediul aceluși număr, să îi comunice eventuala sa decizie de a face uz de acest drept.

(¹) JO C 230, 8.7.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 mai 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Trgovački sud u Zagrebu – Croația) – PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o. (C-267/19), Interplastics s. r. o./Letifico d.o.o. (C-323/19)

(Cauzele conexe C-267/19 și C-323/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Cooperare judiciară în materie civilă – Notari care acționează în cadrul procedurilor de executare silită în temeiul unui înscris constatator al creanței – Procedură care nu se desfășoară în contradictoriu – Principiul nediscriminării – Articolul 18 TFUE – Dreptul la un proces echitabil – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]

(2020/C 240/33)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Trgovački sud u Zagrebu

Părțile din procedura principală

Reclamante: PARKING d.o.o. (C-267/19), Interplastics s. r. o. (C-323/19)

Pârâte: SAWAL d.o.o. (C-267/19), / Letifico d.o.o. (C-323/19)

Dispozitivul

Articolul 18 TFUE și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care abilitază notarii, atunci când acționează în cadrul competențelor care le sunt conferite în procedurile de executare silită în temeiul unui înscris constatator al creanței, să adopte ordonanțe de executare care, astfel cum reiese din Hotărârea din 9 martie 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), nu pot fi recunoscute și executate în alt stat membru.

(¹) JO C 263, 5.8.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 mai 2020 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-276/19) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Derogări – Măsuri de simplificare și de prevenire a fraudei sau a evaziunii fiscale – Articolul 395 alineatul (2) – Obligația statelor membre de a notifica Comisiei Europene măsurile speciale pentru a simplifica procedura de colectare a TVA-ului – Modificare substanțială a măsurii notificate inițial)

(2020/C 240/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: X. Lewis și J. Jokubauskaitė, agenți)

Pârâte: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezențanți: F. Shibli, agent, asistat de O. Thomas, QC, și de R. Hill, Barrister)

Dispozitivul

- 1) Prin introducerea unor noi măsuri de simplificare prin care se extinde aplicarea taxei zero și excepția de la obligația normală de ținere de evidențe în scopuri de taxă pe valoarea adăugată care au fost prevăzute de Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 [Decretul privind taxa pe valoarea adăugată (piețe la termen) din 1973], astfel cum a fost modificat prin Value Added Tax (Terminal Markets) (Amendment) Order 1975 [Decretul (de modificare) privind taxa pe valoarea adăugată (piețe la termen) din 1975], fără a trimite o cerere Comisiei Europene în vederea unei autorizări din partea Consiliului Uniunii Europene, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 395 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.
- 2) Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 206, 17.6.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 mai 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – FMS, FNZ (C-924/19 PPU), SA și SA junior (C-925/19 PPU)/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Cauzele conexate C-924/19 PPU și C-925/19 PPU) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Politica în domeniul azilului și imigrației – Directiva 2013/32/UE – Cerere de protecție internațională – Articolul 33 alineatul (2) – Motive de inadmisibilitate – Articolul 40 – Cereri ulterioare – Articolul 43 – Proceduri la frontieră – Directiva 2013/33/UE – Articolul 2 litera (h) și articolele 8 și 9 – Detenție – Legalitate – Directiva 2008/115/UE – Articolul 13 – Căi de atac efective – Articolul 15 – Luare în custodie publică – Legalitate – Dreptul la o cale de atac efectivă – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Principiul supremației dreptului Uniunii)

(2020/C 240/35)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamanți: FMS, FNZ (C-924/19 PPU), SA și SA junior (C-925/19 PPU)

Pârâte: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Dispozitivul

- 1) Articolul 13 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia modificarea de către o autoritate administrativă a țării de destinație menționate într-o decizie anterioară de returnare nu poate fi contestată de resortisantul în cauză al unei țări terțe decât prin intermediul unei căi de atac formulate în fața unei autorități administrative, fără a fi garantat un control jurisdicțional ulterior al deciziei acestei autorități. Într-o asemenea ipoteză, principiul supremației dreptului Uniunii, precum și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, garantat de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie interpretate în sensul că impun instanței naționale sesizate cu o acțiune prin care se contestă legalitatea, din perspectiva dreptului Uniunii, a deciziei de returnare constând într-o astfel de modificare a țării de destinație să se declare competentă să soluționeze această acțiune.
- 2) Articolul 33 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care permite respingerea ca inadmisibilă a unei cereri de protecție internațională pentru motivul că solicitantul a ajuns pe teritoriul statului membru în cauză printr-un stat în care nu este expus unor persecuții sau unui risc de vătămări grave, în sensul dispoziției naționale de transpunere a articolului 15 din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, ori în care este garantat un nivel de protecție adecvat.
- 3) Directiva 2013/32, coroborată cu articolul 18 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu principiul cooperării loiale care decurge din articolul 4 alineatul (3) TUE, trebuie interpretată în sensul că, atunci când o cerere de azil a făcut obiectul unei decizii de respingere care a fost confirmată printr-o hotărâre judecătorească definitivă înainte să se constate că decizia de respingere menționată este contrară dreptului Uniunii, autoritatea decizională, în sensul articolului 2 litera (f) din Directiva 2013/32, nu este ținută să reexamineze din oficiu această cerere. Articolul 33 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2013/32 trebuie interpretat în sensul că existența unei hotărâri a Curții prin care se constată incompatibilitatea cu dreptul Uniunii a unei reglementări naționale care permite respingerea unei cereri de protecție internațională ca inadmisibilă pentru motivul că solicitantul a ajuns pe teritoriul statului membru în cauză printr-un stat în care nu este expus unor persecuții sau unui risc de vătămări grave ori în care este garantat un nivel de protecție adecvat constituie un element nou referitor la examinarea unei cereri de protecție internațională, în sensul acestei dispoziții. Pe de altă parte, dispoziția menționată nu este aplicabilă unei cereri ulterioare, în sensul articolului 2 litera (q) din această directivă, atunci când autoritatea decizională constată că respingerea definitivă a cererii anterioare este contrară dreptului Uniunii. O astfel de constatare se impune în mod necesar autorității menționate atunci când acest caracter contrar decurge dintr-o hotărâre a Curții sau a fost constatat cu titlu incidental de o instanță națională.
- 4) Directiva 2008/115 și Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională trebuie interpretate în sensul că obligația impusă unui resortisant al unei țări terțe de a rămâne în permanență într-o zonă de tranzit al cărei perimetru este restrâns și închis, în interiorul căreia deplasările acestui resortisant sunt limitate și supravegheate și pe care acesta din urmă nu o poate părăsi din punct de vedere legal în mod voluntar în nicio direcție, constituie o lipsire de libertate, caracteristică unei „detenții”, în sensul Directivei 2013/33, sau unei „luări în custodie publică”, în sensul Directivei 2008/115.
- 5) Articolul 43 din Directiva 2013/32 trebuie interpretat în sensul că nu autorizează detenția unui solicitant de protecție internațională într-o zonă de tranzit pentru o durată mai mare de patru săptămâni.
- 6) Articolele 8 și 9 din Directiva 2013/33 trebuie interpretate în sensul că se opun ca, primo, un solicitant de protecție internațională să fie plasat în detenție numai pentru motivul că nu este în măsură să se întrețină, secundo, această detenție să aibă loc fără adoptarea prealabilă a unui ordin motivat prin care să se dispună plasarea în detenție și fără să fi fost examinate necesitatea și proporționalitatea unei astfel de măsuri și, tertio, să nu existe niciun control jurisdicțional al legalității deciziei administrative prin care s-a dispus detenția acestui solicitant. În schimb, articolul 9 din această directivă trebuie interpretat în sensul că nu impune ca statele membre să stabilească o durată maximă a menținerii în detenție, în măsura în care dreptul lor național garantează că detenția nu durează decât atât timp cât rămâne aplicabil motivul care o justifică și că procedurile administrative legate de acest motiv se efectuează cu diligență.

- 7) Articolul 15 din Directiva 2008/115 trebuie interpretat în sensul că se opune ca, primo, un resortisant al unei țări terțe să fie luat în custodie publică numai pentru motivul că face obiectul unei decizii de returnare și că nu este în măsură să se întrețină, secundo, această luare în custodie publică să aibă loc fără adoptarea prealabilă a unui ordin motivat prin care să se dispună luarea în custodie publică și fără să fi fost examinate necesitatea și proporționalitatea unei astfel de măsuri, tertio, să nu existe niciun control jurisdicțional al legalității deciziei administrative prin care s-a dispus luarea în custodie publică și, quarto, această luare în custodie publică să poată depăși 18 luni și să fie menținută în condițiile în care dispoziția de îndepărtare nu mai este în desfășurare sau nu mai este executată în mod adecvat.
- 8) Principiul supremației dreptului Uniunii, precum și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, garantat de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că impun instanței naționale, în absența unei dispoziții naționale care să prevadă controlul jurisdicțional al legalității unei decizii administrative prin care se dispune plasarea în detenție a solicitanților de protecție internațională sau luarea în custodie publică a resortisanților țărilor terțe ale căror cereri de azil au fost respinse, să se declare competentă să se pronunțe asupra legalității unei astfel de plasări în detenție sau luări în custodie publică și abilitază această instanță să elibereze imediat persoanele în cauză dacă ea consideră că această măsură constituie o detenție sau o luare în custodie publică contrară dreptului Uniunii.

Articolul 26 din Directiva 2013/33 trebuie interpretat în sensul că impune ca solicitantul de protecție internațională a cărui detenție, considerată ilegală, s-a încheiat să își poată valorifica în fața instanței competente în temeiul dreptului național dreptul de a obține fie o alocație financiară care să îi permită să se cazeze, fie cazare în natură, această instanță dispunând, în temeiul dreptului Uniunii, de posibilitatea de a adopta măsuri provizorii până la pronunțarea hotărârii sale definitive.

Principiul supremației dreptului Uniunii și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, garantat de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că impun instanței naționale, în absența unei dispoziții naționale care să prevadă un control jurisdicțional al dreptului la cazare, în sensul articolului 17 din Directiva 2013/33, să se declare competentă să soluționeze calea de atac prin care se urmărește garantarea unui astfel de drept.

(¹) JO C 161, 11.5.2020.

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 28 mai 2020 – Comercializadora Eloro/EUIPO – Zumex Group (JUMEX)

(Cauza T-310/20)

(2020/C 240/36)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comercializadora Eloro, SA (Ecatepec, Mexic) (reprezentanți: J. L. Gracia Albero, P. Merino Baylos și E. Cebollero González, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zumex Group, SA (Moncada, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative JUMEX – cererea de înregistrare nr. 12 329 181

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 9 martie 2020 în cauza R 534/2019-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei acțiuni și a persoanei care a formulat opoziția la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața diviziei de opoziție și a camerei de recurs ale EUIPO.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 26 mai 2020 – France Agro/EUIPO – Chafay (Choumicha Saveurs)

(Cauza T-311/20)

(2020/C 240/37)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: France Agro (Avignon, Franța) (reprezentant: C. de Haas, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Choumicha Chafay (Casablanca, Maroc)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă „Choumicha Saveurs” în culorile roșu, portocaliu, galben, vișiniu, auriu și alb – marca Uniunii Europene nr. 13 866 553

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 9 martie 2020 în cauza R 1621/2019-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 27 mai 2020 – EnergieVerbund Dresden/Comisia

(Cauza T-317/20)

(2020/C 240/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: EnergieVerbund Dresden GmbH (Dresda, Germania) (reprezentanți: I. Zenke și T. Heymann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtei din 26 februarie 2019 de declarare a compatibilității cu piața internă a concentrării „RWE/E.ON Assets”, cazul M.8871 (JO 2020, C 111, p. 1);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive care sunt în esență identice sau similare celor invocate în cadrul cauzei T-312/20, EVH/Comisia.

A acțiune introdusă la 27 mai 2020 – eins energie in sachsen/Comisia**(Cauza T-318/20)**

(2020/C 240/39)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Germania) (reprezentanți: I. Zenke și T. Heymann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtei din 26 februarie 2019 de declarare a compatibilității cu piața internă a concentrării „RWE/E.ON Assets”, cazul M.8871 (JO 2020, C 111, p. 1);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive care sunt în esență identice sau similare celor invocate în cadrul cauzei T-312/20, EVH/Comisia.

A acțiune introdusă la 27 mai 2020 – GGEW/Comisia**(Cauza T-319/20)**

(2020/C 240/40)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (Bensheim, Germania) (reprezentanți: I. Zenke și T. Heymann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtei din 26 februarie 2019 de declarare a compatibilității cu piața internă a concentrării „RWE/E.ON Assets”, cazul M.8871 (JO 2020, C 111, p. 1);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive care sunt în esență identice sau similare celor invocate în cadrul cauzei T-312/20, EVH/Comisia.

Acțiune introdusă la 27 mai 2020 – Hell Energy Magyarország/EUIPO (HELL)**(Cauza T-323/20)**

(2020/C 240/41)

*Limba de procedură: maghiara***Părțile***Reclamantă:* Hell Energy Magyarország Kft. (Budapesta, Ungaria) (reprezentanți: Á. László și B. Mező, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene verbală „HELL” – cererea de înregistrare nr. 18 002 048*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 25 martie 2020 în cauza R 1712/2019-2**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și obligarea EUIPO la continuarea procedurii de înregistrare în ceea ce privește produsele respinse.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 28 mai 2020 – Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Sifon de duș)**(Cauza T-327/20)**

(2020/C 240/42)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: neerlandeza***Părțile***Reclamantă:* Group Nivelles (Gingelom, Belgia) (reprezentant: J.A.M. Jonkhout, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Easy Sanitary Solutions BV (Oldenzaal, Țările de Jos)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Desenul sau modelul industrial în litigiu:* desenul sau modelul industrial comunitar (Sifon de duș) – desenul sau modelul industrial comunitar nr. 107 834-0025*Decizia atacată:* Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 17 martie 2020 în cauza R 2664/2017-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- declararea nulității, prin corectarea motivării, a desenului sau modelului industrial comunitar al Easy Sanitary Solutions BV;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 64 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului;
- încălcarea articolului 63 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului;
- încălcarea articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului;
- încălcarea articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 29 mai 2020 – Electrodomesticos Taurus/EUIPO – Shenzhen Aukey E-Business (AICOOK)

(Cauza T-328/20)

(2020/C 240/43)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Electrodomesticos Taurus, SL (Oliana, Spania) (reprezentant: E. Manresa Medina, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Shenzhen Aukey E-Business Co. Ltd (Shenzhen, China)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene „AICOOK” – cererea de înregistrare nr. 17 174 236

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 23 martie 2020 în cauza R 2212/2019-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- considerarea ca dovedită a utilizării mărcii invocate în opoziție din clasa 7 pentru „roboți de bucătărie”;
- refuzul înregistrării mărcii nr. 17 174 236 ca urmare a similitudinii sale cu marca invocată în opoziție;
- și, cu titlu subsidiar, în cazul respingerii concluziilor care precedă, pronunțarea unei hotărâri prin care să se considere dovedită utilizarea mărcii invocate în opoziție din clasa 7 pentru „roboți de bucătărie”;

- obligarea diviziei de opoziție a EUIPO să pronunțe o decizie în opoziția B 3006619 (MUE nr. 17 174 236 AICOOK) prin care să considere dovedită utilizarea mărcii invocate în opoziție din clasa 7 pentru „roboți de bucătărie”;

Motivele invocate

- încălcarea articolului 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 30 mai 2020 – Hypo Vorarlberg Bank/SRB

(Cauza T-336/20)

(2020/C 240/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Austria) (reprezentanți: G. Eisenberger și A. Brenneis, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comitetului unic de rezoluție din 19 martie 2020 privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 ale Banco Cooperativo Español, S.A., Hypo Vorarlberg Bank AG (fostă Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG) și ale Portigon AG la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/2020/16) („Decision of the Single Resolution Board of 19 March 2020 on the calculation of the 2016 ex-ante contributions due by Banco Cooperativo Español S.A., Hypo Vorarlberg Bank AG (formerly: Vorarl-berger Landes- und Hypothekbank AG), and Portigon AG to the Single Resolution Fund [SRB/ES/2020/16]”), inclusiv anexele, și, în orice caz, în măsura în care această decizie, inclusiv anexele la aceasta, vizează contribuția care trebuie plătită de reclamantă, precum și
- obligarea Comitetului unic de rezoluție la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive, care sunt, în esență, identice sau similare celor invocate în cauza T-479/19, Hypo Vorarlberg Bank/SRB ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO 2019, C 305, p. 58.

Acțiune introdusă la 2 iunie 2020 – Portigon/SRB

(Cauza T-339/20)

(2020/C 240/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Portigon AG (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: D. Bliesener, V. Jungkind și F. Geber, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comitetului unic de rezoluție din 19 martie 2020 privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru 2016 către Fondul unic de rezoluție (cauza: SRB/ES/2020/16), în măsura în care o privește pe reclamantă;
- suspendarea procedurii în conformitate cu articolul 69 literele (c) și (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, până la soluționarea definitivă a cauzelor T-420/17, T-413/18 și T-481/19 sau până la încetarea în alt mod a acestora;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/81 al Consiliului ⁽²⁾ și a TFUE, prin impunerea obligației de contribuție la fond reclamantei.
 - În mod eronat pârâtul ar fi supus-o pe reclamantă obligației de contribuție la fond întrucât Regulamentul (UE) nr. 806/2014 și Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ nu prevăd obligația de contribuție pentru instituțiile în lichidare. Articolul 114 TFUE interzice prelevarea de contribuții de la instituții precum reclamanta.
 - Legiuitorul nu ar fi trebuit să întemeieze obligația de contribuție pe articolul 114 TFUE. Măsurile de armonizare care guvernează contribuțiile la nivelul Uniunii nu facilitează exercitarea libertăților fundamentale și nu elimină nici denaturările concurenței sensibile care privesc instituțiile care s-au retras de pe piață.
 - În mod eronat pârâtul a supus-o pe reclamantă obligației de contribuție la fond, întrucât instituția nu era expusă vreunui risc, se excludea lichidarea în temeiul Regulamentului (UE) nr. 806/2014, iar instituția nu este relevantă pentru stabilitatea sistemului financiar.
 - De la începutul anului 2012, reclamanta nu a desfășurat activități comerciale noi și se află în lichidare pe baza unei decizii privind ajutorul a Comisiei Europene. Majoritatea obligațiilor sale sunt administrate în mod fiduciar pentru altă entitate.
 - Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei ⁽⁴⁾ încalcă articolul 114 TFUE, precum și articolului 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE, în calitate de dispoziție esențială pentru calculul contribuțiilor (articolul 290 TFUE).
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) întrucât modul de calcul nu permite motivarea pe deplin a deciziei atacate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 16 și 20 din cartă întrucât, având în vedere situația particulară a reclamantei, decizia încalcă principiul general al egalității de tratament. În plus, aceasta ar reprezenta o ingerință disproporționată în libertatea de a desfășura o activitate comercială a reclamantei.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice, întrucât retroactivitatea nu este necesară pentru obiectivul urmărit de Regulamentul (UE) nr. 806/2014 și nu este permisă în speță pentru o simplificare pur administrativă.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură întrucât pârâtul nu a clarificat suficient faptele, nu a ascultat-o pe reclamantă înainte de adoptarea deciziei SRB și nu și-a motivat suficient decizia.
6. Al șaselea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe încălcarea articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 coroborat cu articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE întrucât, la calcularea cuantumului contribuției, pârâtul ar fi trebuit să excludă angajamentele fără risc dintre cele relevante.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 70 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 coroborat cu articolul 5 alineatele (3) și (4) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 întrucât pârâțul a calculat contribuțiile reclamantei reținând în mod eronat valoarea brută a contractelor derivate ale reclamantei.
8. Al optulea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe încălcarea articolului 70 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 coroborat cu articolul 6 alineatul (8) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 întrucât pârâțul, la calcularea cuantumului reclamantei, a considerat-o în mod eronat pe aceasta o instituție în reorganizare.

- (¹) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).
- (²) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81 al Consiliului din 19 decembrie 2014 de stabilire a condițiilor uniforme de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la Fondul unic de rezoluție (JO 2015, L 15, p. 1).
- (³) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).
- (⁴) Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

Ordonanța Tribunalului din 30 aprilie 2020 – Antonakopoulos/Parlamentul

(Cauza T-590/18) (¹)

(2020/C 240/46)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 427, 26.11.2018.

Ordonanța Tribunalului din 30 aprilie 2020 – ZD/Parlamentul

(Cauza T-591/18) (¹)

(2020/C 240/47)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 427, 26.11.2018.

Ordonanța Tribunalului din 30 aprilie 2020 – ZE/Parlamentul

(Cauza T-603/18) (¹)

(2020/C 240/48)

Limba de procedură: greaca

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 436, 3.12.2018.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO